

In een groep in de kerk hoef je niet alles te delen

Deelnemers aan de GemeenteGroeiGroependag met elkaar in gebed. | beeld Dick Vos

07 september 2019, 16:57
 aangepast 07 september 2019, 20:41
 Harmke Zonnebeld

De GemeenteGroeiGroependag die het Evangelisch Werkverband zaterdag belegde was met 250 deelnemers helemaal volgeboekt. 'Het hoeft niet zo te zijn dat iedereen zijn sores maar op tafel legt', betoogde predikant Inge de Rouwe in haar workshop over onderling pastoraat.

► Harderwijk

'Mijn moeder sliep in haar jeugd bij haar zus in bed totdat ze een jaar of achttien was. Ik sliep vroeger met nog twee broers op één kamer. Maar toen ons eigen gezin ging verhuizen, vonden mijn vrouw en ik dat al onze tieners linksom of rechtsom een eigen kamer moesten krijgen.'

Met dit voorbeeld illustreert dominee Pieter Both de huidige tijd. 'Natuurlijk is het een verhaal van groeiende welvaart. Maar het is meer: de ruimte die wij als individu willen innemen, is veel groter dan een of twee generaties terug. Wij leven in een tijd van doorgroeiende individualisering.'

Individuele vrijheid is een groot goed, maar zorgt ook voor toenemende eenzaamheid, aldus Both, die meeschreef aan het nieuwe materiaal voor GemeenteGroeiGroepen. 'Die eenzaamheid is een van de achtergronden van dit nieuwe boekje.' Hij noemt ook de druk die jonge mensen vaak ervaren om zelf hun levenspad te bepalen. Zo vertelt hij over zijn tijd als godsdienstleraar. 'Tijdens een tienminutengesprek zei een moeder wel tien keer tegen haar dochter: "Het enige wat ik wil is dat jij gelukkig wordt." Maar dat is een loodzware taak.' Je eigen leven moeten ontwerpen is de ultieme eenzaamheid, zo is het leven nooit bedoeld, aldus de predikant. 'We zijn gemaakt om samen te leven en om het samen te doen.'

En daar komt de GemeenteGroeiGroep om de hoek kijken. 'Het mooie van het geloof is dat je het geloof krijgt: je wordt geboren in een structuur waarin God er is en van je houdt en een bestemming heeft in jouw leven. Om dat een beetje te laten landen, heb je een kleine groep als een GemeenteGroeiGroep nodig.'

onderling pastoraat

In zo'n kleine groep kun je elkaar 'tot pastor zijn', betoogt predikant Inge de Rouwe in haar workshop over onderling pastoraat en gemeentepastoraat. 'Bij het woord pastoraat denken mensen aan iets wat de dominee doet, maar dat is een verkeerde gedachte. In onze kerkorde staat het zo dat we het "priesterschap van alle gelovigen" met ons meedragen.'

Toch is een GemeenteGroeiGroep wezenlijk anders dan een voetbalclub of een andere vereniging waar leden met elkaar meelevens. 'Wij lezen uit de Bijbel, we bidden met elkaar en praten over hoe we Gods Woord kunnen verbinden met ons eigen leven.' Groepen die gezellig samenkomen zonder de Bijbel open te doen, redden het niet, aldus De Rouwe. 'Wij zijn verbonden door Jezus Christus en daar gebeurt het.'

Is een koffieochtend in de kerk waar de Bijbel niet opengaat, dan gedoemd te mislukken?, vraagt een deelnemer. 'Ik heb veel groepen gezien die het heel gezellig met elkaar hebben en op een gegeven moment een weg inslaan waarop geen geestelijk voedsel meer wordt gegeten. En dat is wel nodig om onze menselijke verschillen te overwinnen', vindt De Rouwe.

Een andere deelnemer wil weten hoe ze het beste kan omgaan met leden van haar groep die in een moeilijke situatie zitten. 'Bijvoorbeeld eenzame mensen, mensen die gescheiden zijn of die worstelen met homoseksuele gevoelens of psychische problemen. Ik vind het lastig om grenzen te bepalen.' De Rouwe waarschuwt haar ervoor om in een groep te veel aandacht naar één persoon te laten gaan. 'Er zijn mensen die onevenredig veel aandacht naar zichzelf toe trekken. Zij mogen er allemaal zijn in een groep, maar het doel van een GemeenteGroeiGroep is bijbellezen, bidden en samen het leven delen.'

geen therapiegroep

'Maar zo iemand vraagt wel veel aandacht', merkt een andere deelnemer op. Een herkenbaar probleem, aldus De Rouwe. 'Maar niet alles is geschikt om in een groep te delen. Het hoeft niet zo te zijn dat iedereen zijn sores maar op tafel legt, het is geen therapiegroep. De groep is niet bedoeld om zware problemen op te lossen, wel om samen op te trekken en naar elkaar om te zien.' Mensen die veel zorg en aandacht nodig hebben, kunnen beter worden doorverwezen naar bijvoorbeeld een predikant of hulpverlener, aldus de workshopleider.

'Al die mensen met problemen ...' verzucht een deelnemer. 'Voor mij is het echt een eyeopener dat we gewoon kunnen bijbellezen en bidden.' Omdat veel mensen liever niet bidden in een groep, begint De Rouwe vaak met oefeningen om te bidden. 'Die kun je gewoon googelen. Zelf begin ik altijd heel klein: zeg gewoon 'amen' als je niks weet te zeggen, of bid één zin. Vervolgens wordt het steeds meer. Mensen groeien daar geestelijk van en daarom vind ik dat zo belangrijk. Natuurlijk zie ik dat het ingewikkeld is, maar dat komt door de tegenstander van God. Die heeft er geen belang bij dat mensen samen bidden.' <

© 2019 ND | [Algemene voorwaarden](#) | [Privacyverklaring](#)

Gerealiseerd door [Liones](#)